

ท้ายครึ่งกับ พระบรมวงษาณวงษ์ เวลาบ่าย
๔ โมงเศษ เสด็จกลับ พระบรมมหาราชวัง

ประกาศตั้งกรม

พระองค์เจ้าวรวรรณากร

คุณมัสสุ พระพุทธศาสนกาล เปน
อภิศภาคล่วงแล้ว ๒๔๓๒ พรรษา บัณฑิต
กาล จันทระคตินิยม อสภสัง วิจิระมฤค
ศิร นาส สุกร บัณฑิต ทศมิตินิ คสิวาร สุริยคติ
กาล รัตนโกสินทรศก ๑๐๖๖ ขึ้นแคว้นมาศ
ทุติยวาร บวชเขต กาลกำหนด

พระบาท สมเด็จพระ ปรมิ นทร มหา
จุฬาลงกรณ์ บดินทรเทพยมหามงกุฎ บรม
รัชมหาราช ตรีวงษ์ วรคตมพงษ์ บวรพิตร วรชคิตย
ราชนิกร ไวกม จาคูรัตน บรมมหาจักรพรรดิ
ราชสังกาศ อุกไทสุชาติสังสุทธ เศวตมณี
จักรกรีบรมนารถ มหา มงกุฎราชวรางกูร
สุวิกรมุลสุภาสิต อรรคออกฤษุไพบุลย บุษพา
คุณุภยภาณีนิหาร สุภาณีการวิงสุยติ
ขัญญลภษณ์ วิจิตรโสภณย สรรพวงค์ มหา
ชโนต มงค์ประนต บาทบง กษบุคล ประสิทธิ
สรรพคุณุณ อุดมบรมสุขุมมาล ทิพยเทพา
วตาร ไพศาลเกษมคิคุณุณ อกุลยพิเศศ สรรพเท
เวศรานุภักษ์ วิสิฐศักดิ์สมญาพินิประชาเนตร
เปรมกมลชคิตยราชประยูร มุลมุข มาคยา
ภีรมย์ อุดมเทศาธิการ บวรบุรณคุณุณ สารสยาม
มาทินทร วรุตเมกราชคิลก มหาปรีวารนายก
อนันต์ มหันต วรฤทธิเกษ สรรพ วิเศศ ลีรินทร

อนนทชนนิกร สโมสรมสมมติ ประสิทธิวร
ยศมโหิตม บรมราชสมบัติ นพปดลเสวตร
ฉำภาภิศิตร คีรีรัตนปถักษณ์มหา บรมราชา
ภิศเกตภิศิต สรรพทศทิสวิชิตไชย สกล
มโห สรวิมมหาสวานิทร มหเศศวร มหินทรมหารว
มาธิราช ไวกม บรมนารถชาติอาชาวไศรย พุทธา
ทิไตร รัตนสรณารักษ อกุลยศักดิ์ อรรถนเศศวร
ธิยภีเมตทา กรุณาสีลตฤไทย โอน บัณฑิต ขัญญการ
สกลไพศาล มหาวิญญาธิภินทร ปรมิ นทรบรม
นิกรมหาราชธิราช บรมนารถพิตร พระจุ
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระ ราชดำริที่ว่า

พระเจ้าอนงยาเธอ พระองค์เจ้าวร
วรรณากร ทรงพระ ปรีชาฉลาดได้ ร่ำเรียน
วิชาหนังสือ แลเลข ทรงทราบ ชักเจนแม่นยำ
มีพระ อธิบายไศรยที่ จะ ประ กอบ การ อันใดโดยละ
เอียดถ้วนถี่ รอบคอบ จึงได้ โปรดเกล้าฯ ให้รับ
ราชการ รององ พระ เกษพระ คุณ ใน พระ คลัง
มหาสมบัติ ที่หอ วิญญาตร พิพิภัณฑ์ เป็น พนักงาน
การ เงินแผ่นดิน ซึ่งฝาก แยกต่าง ประเทศ
ก็ให้ ทรง ราชการ ในตำแหน่งนี้ โดยถ้วนถี่
ลง แยก อย่างมิได้ เกลื่อนกลาด แล ประ กอบ
ไป ด้วยความไหวพริบ มิได้ เลียเปรียบใน กระ
บวนเสศเลข ควร จะ เป็น ที่ สรร เสริญ แล เป็น ที่
ไว้วางพระ ราช หุไทย ใน การ เรื่อง นั้น ได้ ภาย
หลัง จึงได้ โปรด ให้ รับ ตำแหน่ง ที่ รอง อธิบดี ใน
กรมพระคลัง มหาสมบัติ ก็ ทรง ประ กอบ
ไป ด้วยความ อุตสาห อันยิ่งใหญ่ มิได้ ย่อหย่อน
ทรง ครอง ราชการ ใน หอ วิญญาตร พิพิภัณฑ์
รวม รักษ ได้ คง ตาม ข้อ พระ ราช บัญญัติ ซึ่งได้

ละเลยไว้ มิได้จัดการ เต็มตามกำหนดให้ลงค
 ตามแบบได้เกือบจะทุกอย่าง ที่ยังไม่สำเร็จ
 ตลอดไปก็มีได้ ความมุ่งหมายที่จะให้สำเร็จ
 ตลอดไปก็มีได้ ในลักษณะและความ
 เกียรติยศอันมีค่า จนการในหอรัษฎากรพิพัฒน์
 เจริญ เรียบร้อยขึ้น เห็นว่าควรได้หนัก
 คือเงินแผ่นดินตั้งแต่ได้ ทรงรับราชการในตำแหน่ง
 มา ก็มีได้ มีที่ค้างอยู่แก่เจ้าภานุ
 นายอากรเพิ่มเติม แต่ก่อนเคยถึงสองจำนวน
 ซึ่งมิได้มีตัวอย่างมาก่อน พระราชทรัพย์
 ก็ยังได้ทวีเงินทวีมากขึ้นเป็นความชอบอันยิ่ง
 ใหญ่ต่อแผ่นดิน บัดนี้ก็ทรงพระเจริญพระ
 ชนมายุ แลประกอบด้วยวุฒิวิชาสามารถ
 ในราชกิจน้อยใหญ่ แลทรงพระอุปถัมภ์
 พระหฤทัยจงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
 เป็นอันมาก สมควรที่จะเลื่อนพระเกียรติยศ
 ขึ้นเป็นพระองค์เจ้าต่างกรม รับราชการฉลอง
 พระเดชพระคุณต่างพระเนตรพระกรรณ เป็น
 ที่ไว้วางพระราชหฤทัยพระองค์หนึ่งได้

จึงมีพระบรมราชโองการ มारพระ
 บัณฑิตสุรสิงหนาททำรัลตั้งให้สัญญาพระเจ้าน้องยา
 เชอ พระองค์เจ้าวรจรรณากร ขึ้นเป็น
 พระองค์เจ้าต่างกรม มีพระนามตามจารึกใน
 พระสุพรรณบัฏว่า พระเจ้าน้องยาเชอ
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงษ์ นาคนาม ทรง
 คักทินา ๑๕๐๐๐ ตามพระราชกำหนด
 อย่าง พระองค์เจ้าต่างกรม ในพระบรมมหา
 ราชวัง จงทรงเจริญพระชนมายุ พรรณสุข
 พลปฏิภาณคุณสารสมบัติ สรรพศิริสวัสดิ

พิพัฒน์มงคล วิชชุคุณตลอดเกียรติยศเสนา
 นุภาพทุกประการ
 ให้ทรงตั้ง เจ้ากรมหมื่นนรา
 ธิปประพันธ์พงษ์ ถือศักดินา ๖๐๐ ปลัดกรม
 เป็นหมื่นจางนวินทรวิชัย ถือศักดินา ๕๐๐
 สมุหยาญชี เป็นหมื่นพลพรรคบริมาณ ถือศักดินา
 ๓๐๐ ให้ผู้ซึ่งได้รับตำแหน่งทั้งสามนี้
 ทำราชการในหลวงแลในกรมตามอย่างธรรมเนียม
 เจ้ากรม ปลัดกรม สมุหยาญชี ใน
 พระองค์เจ้าต่างกรมทั้งปวงสืบไป ให้มีความ
 สุขสวัสดิเจริญเทอญ

สมโภชเดือนพระเจ้าลูกเธอ

วันที่ ๒ ธันวาคม รัตนโกสินทร
 ศัก ๑๐๘ เวลาค่ำ มีการสวดมนต์ที่จะ
 สมโภชเดือนพระเจ้าลูกเธอ ซึ่งประสูติเมื่อ
 วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๑๐๘ ที่พระตำหนัก
 ในพระบรมมหาราชวัง

วันที่ ๓ ธันวาคม เวลาเช้าเลี้ยง
 พระสงฆ์ แลทรงเครื่องพระเจ้าลูกเธอ
 พระองค์เจ้าหญิงตามธรรมเนียมโบราณแล้ว
 เวลาค่ำ มีการสมโภชโดยขัตติยราชประเพณี
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทาน
 พระนามว่า พระเจ้าลูกเธอ พระองค์เจ้า
 อภินิสะวิเศษชา

ราชทูตอังกฤษเฝ้าถวายพระราชสาส์น
 แลเสด็จออกแขกเมืองประเทศราช

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายนรัตนโกสินทรศก ๑๐๘